

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 11.7.2007
COM(2007) 407 konč.

POROČILO KOMISIJE

**o izvajanju, od leta 2005, Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002
o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami**

[SEC(2007) 979]

1. METODA

V skladu s členom 34 Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami¹ je Komisija predložila revidirano poročilo, ki ocenjuje izvajanje tega akta (v nadaljnjem besedilu „Okvirni sklep“) s strani vseh držav članic².

Drugo poročilo, predstavljeno v tem dokumentu, je odgovor na poziv Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 2. junija 2005³, da se s 1. junijem 2007 ta ocena posodobi zaradi vstopa Romunije in Bolgarije v Unijo 1. januarja 2007. Merila ocenjevanja, ki jih je Komisija uporabila za sestavo tega poročila, so po eni strani splošna merila, ki se običajno uporabljajo za ocenjevanje izvajanja okvirnih sklepov (uporabni učinek, jasnost, pravna varnost, popolna uporaba, upoštevanje roka za prenos)⁴, po drugi strani pa merila, povezana z nalogom za prijetje, predvsem z njegovo pravno naravo, učinkovitostjo in hitrostjo.

Pri pripravi poročila se je Komisija opirala predvsem na nove nacionalne določbe o izvajanju naloga za prijetje, katerih besedilo so predložile države članice, na pripombe držav članic v zvezi s prvim poročilom, kot so bile objavljene⁵, in na dodatne informacije, ki jih je posredoval generalni sekretariat Sveta, zlasti na razpoložljive odgovore na statistični vprašalnik, ki ga je državam članicam poslalo predsedstvo Sveta⁶, ter na poročila o oceni, ki so jih pripravile in z njih odstranile oznako tajnosti Belgija⁷, Danska⁸ in Estonija⁹. Komisija je poleg tega vzdrževala dvostranski dialog z v ta namen vzpostavljenimi nacionalnimi kontaktnimi točkami in sodelovala v dialogu o tej temi, ki ga je Evropski parlament vzpostavil z nacionalnimi parlamenti¹⁰.

2. OCENA

2.1. Splošno razširjena praksa kljub nekaterim začetnim težavam pri prenosu

Nalog o prijetju je uspeh. To poročilo kaže, da se njegova uporaba iz leta v leto večja, kar v praksi sodnikom omogoča, da lažje dosežejo predajo v zavezujočih in kratkih rokih v primerjavi z običajnimi postopki izročitve (glej 2.1.1). Zato Komisija želi v tem poročilu opozoriti na težave pri prenosu, ki jih je bilo treba odpraviti leta 2005 in ki so bile deloma ustavnega izvora (2.1.2).

¹ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

² COM(2005) 63 in SEC(2005) 267 z dne 23. februarja 2005, popravljena s COM(2006) 8 in SEC(2006) 79.

³ Sporočilo za javnost Sveta št. 8849/05 z dne 3. junija 2005, str. 10 in dokument št. 8842/1/05 z dne 19. maja 2005.

⁴ COM(2001) 771 z dne 13. decembra 2001, § 1.2.2.

⁵ COPEN 118 z dne 2. septembra 2005.

⁶ COPEN 75 z dne 15. aprila 2005.

⁷ 16454/1/06 REV1 COPEN 128 z dne 3. januarja 2007.

⁸ 13801/1/06 REV1 COPEN 106 z dne 6. decembra 2006.

⁹ 5301/1/07 REV1 COPEN 6 z dne 20. februarja 2007.

¹⁰ Priporočilo Evropskega parlamenta Svetu o oceni evropskega naloga za prijetje 2005/2175(INI) z dne 15. marca 2006.

2.1.1. *Evropski nalog za prijetje se zdaj polno uporablja*

Skupno število zahtev, ki so si jih izmenjale države članice se je močno povečalo. Evropski nalog za prijetje je skoraj nadomestil postopek izročitve znotraj Evropske unije, njegova uporaba pa je zdaj zaradi njegovih prednosti še bolj razširjena. Redki primeri, ko se ne uporablja, so v glavnem povezani z omejitvami glede:

- prehodne določbe o uporabi evropskega naloga o prijetju (člen 32 / FR, IT in AT so dale ustrezne izjave; CZ, LU in SI, a neupravičeno). Člen 30(1) italijanskega zakona določa, da se določbe navedenega zakona uporabljajo le pri zahtevah za izvršitev evropskih nalogov za prijetje, ki so bili izdani in prejeti po začetku veljavnosti zakona, tj. 14. maja 2005, kar ni v skladu z Okvirnim sklepom. Češka in Luksemburg sta sicer dala izjavo, ki pa se ne sklada z določbami člena 32 Okvirnega sklepa, kar zadeva evropske naloge za prijetje, ki jih ti dve državi tako izdajata kot prejemata. V primeru Češke se je ta težava rešila s sprejetjem predloga o spremembi zakona o prenosu, ki je začel veljati 1. julija 2006. Poleg tega Češka od takrat sprejema in izdaja naloge za prijetje za dejanja, ki so se zgodila pred 1. novembrom 2004, razen za svoje državljane. Dejansko za kazniva dejanja, ki so jih storili češki državljani pred 1. novembrom 2004, predaja ni mogoča, razen če se uporabi Evropska konvencija o izročitvi in njena protokola z dne 15. oktobra 1975 in 17. marca 1978. Za kazniva dejanja, ki so jih češki državljani storili po 1. novembru 2004, pa mora biti za predajo še vedno izpolnjen pogoj vzajemnosti;
- predaje državljanov (člen 33 / AT je glede tega dala izjavo Svetu; poleg tega še DE za del leta 2005 in za leto 2006 ter CY in CZ, ki ne dovoljujeta predaje svojih državljanov za dejanja, storjena pred 1. novembrom 2004 – CZ oziroma 1. majem 2004 – CY). Za Poljsko je predaja državljanov možna, odkar je 7. novembra 2006 spremenila zakon, a je pri tem dvojna kaznivost sistematično preverjena.

Čeprav ni nobenega statističnega orodja, ki bi bil skupen državam članicam, podatki, ki jih posredujejo države članice, potrjujejo, da se uporaba evropskega naloga za prijetje splošno širi, in omogočajo opredelitev glavnih trendov, ki dokazujejo učinkovitost tega postopka.

Leta 2005 je 23 držav članic, ki so posredovale podatke v zvezi z nalogi, izdalo skupno 6900 nalogov¹¹, kar je dvakrat več kot leta 2004. V več kot 1770 primerih so bile na podlagi izdanih nalogov zahtevane osebe najdene in prijete. Še neuradni podatki za leto 2006 potrjujejo, da to število iz leta v leto očitno narašča.

V večini primerov se je nalog za prijetje posredoval preko Interpola (58 % vseh izdanih nalogov) in/ali schengenskega informacijskega sistema, v trinajstih državah članicah, ki imajo dostop do njega (52 % vseh izdanih nalogov). V ostalih primerih so si evropske naloge za prijetje najpogosteje medsebojno posredovale neposredno zadevne države članice¹². Skupno število prejetih evropskih nalogov za prijetje, ki so ga sporočile države članice (več kot 8500), se je izkazalo za višje od skupnega števila

¹¹ Belgija in Nemčija nista mogli posredovati podatkov za leto 2005 (COPEN 52 9005/4/06 REV 4 z dne 30. junija 2006, ki ga dopolnjuje REV 5 z dne 18. januarja 2007).

¹² Seštevek 58 % in 52 % je višji od 100 %, ker se lahko isti nalog posreduje po več poteh.

izdanih nalogov, saj je bil en evropski nalog za prijetje lahko naslovljen na več držav članic.

Leta 2005 je bilo v zgoraj opredeljenih 23 državah članicah na podlagi evropskega naloga za prijetje prijetih več kot 1770 zahtevanih oseb. Od vseh prijetih oseb jih je bilo več kot 86 % dejansko predanih državi članici, ki je izdala nalog, tj. 1532 predanih oseb (v primerjavi s 60 % leta 2004). Polovica leta 2005 predanih oseb je v predajo privolila (tretjina leta 2004). Poleg tega je bila več kot petina oseb, predanih leta 2005 znotraj Evropske unije, državljanov države članice ali prebivajočih v državi članici, ki se je s predajo strinjala, jamstvo v smislu člena 5(3) Okvirnega sklepa pa je bilo takrat zahtevano za vsak drugi primer.

Druge vrste jamstev, ki se lahko zahtevajo v primeru zamudne sodbe ali dosmrtna kazni, so zelo redke, razen v nekaterih državah članicah, kot je Nizozemska, ki to sistematično zahteva, kar pa povzroča težave državam, ki kazen izvršujejo.

Na splošno razpoložljivi podatki za leto 2005 potrjujejo, da se z evropskim nalogom za prijetje predaje izvedejo veliko hitreje kot prej. Povprečen čas izvršitve zahteve se je tako zmanjšal s približno enega leta po starem postopku izročitve na manj kot šest tednov ali celo manj kot 11 dni v precej pogostih primerih¹³, ko oseba v predajo privoli (oziroma 45 in 15 dni leta 2004). Vendar je treba kljub temu povprečju upoštevati dejstvo, da imajo nekatere države (IE in UK) znatno daljše roke za predajo, ki v veliki meri presegajo najdaljše roke, ki jih določa Okvirni sklep, kar Komisija zelo obžaluje. Leta 2005 je Komisija odkrila približno 80 primerov (kar ustreza komaj 5 % predaj), v katerih se roka 90 dni, ki ga predvideva člen 17(4) Okvirnega sklepa, ni bilo mogoče držati. Komisija želi poudariti, da čeprav nekatere države Eurojust o zamudah sistematično uradno obveščajo, tega vse ne počno ter da bi si morale vse države članice prizadevati v tej smeri.

Kljub splošnemu zadovoljstvu skoraj vseh držav z obrazcem za evropski nalog za prijetje iz Priloge k Okvirnemu sklepu (člen 8) pa so izkušnje pokazale, da je s praktičnega vidika pri izpolnjevanju rubrik za identifikacijo osebe in opis dejstev potrebna največja možna stopnja pazljivosti¹⁴. Poleg tega je treba upoštevati, da je Evropska pravosodna mreža na spletu objavila informacije o pristojnih nacionalnih pravosodnih organih (člen 10(1))¹⁵, Eurojust pa smernice za pomoč pri odločanju v primeru večjega števila zahtev (člen 16(2))¹⁶.

2.1.2. Že rešene težave s prenosom, ki so bile ustavnega izvora, v nekaterih državah članicah

Nasprotujoče si norme so začasno onemogočile, da bi se leta 2005 in 2006 znotraj Unije Okvirni sklep izvajal v celoti. Dejansko je bilo leta 2005 ugotovljeno, da so nacionalne določbe o izvajanju v nekaterih državah (PL, DE in CY) v celoti ali deloma protiustavne. Komisija z zadovoljstvom ugotavlja, da so se te težave rešile in zdaj ne ovirajo več uporabe evropskega naloga za prijetje.

¹³ Podatki za IE (odgovor na vprašanje 7.2 „od enega tedna do enega leta“) niso vključeni (COPEN 52 REV 4 z dne 30. junija 2006).

¹⁴ RJE 6 z dne 31. marca 2006.

¹⁵ <http://www.ejn-crimjust.eu.int>.

¹⁶ Priloga II k letnemu poročilu Eurojusta za leto 2004.

V primeru Poljske je bila za protiustavno spoznana le zakonska določba, ki dovoljuje predajo poljskih državljanov (člen 55(1)). Ta določba se je kljub temu uporabljala do 6. novembra 2006, roka, ki ga je določilo ustavno sodišče, da bi vladi dalo čas za prilagoditev ustave evropskim obveznostim¹⁷. V tem obdobju je torej Poljska še naprej predajala svoje državljane. Poljski zakonik o kazenskem postopku je bil spremenjen po reviziji ustave 7. novembra 2006. Čeprav so ti predlogi sprememb začeli veljati šele 26. decembra 2006¹⁸, se v skladu z odločitvijo ustavnega sodišča novi člen 55 ustave neposredno uporablja v okviru poljskega prava od 7. novembra 2006.

V primeru Nemčije je ustavno sodišče presodilo, da je treba celoten zakon o izvrševanju evropskega naloga za prijetje preklicati, ker so bile nekatere določbe v nasprotju z ustavo. Tako med 18. julijem 2005 in 2. avgustom 2006, ko je začel veljati novi nemški zakon o prenosu, Nemčija ni predajala niti izročala svojih državljanov. Druge zahtevane osebe pa je predajala le po postopku izročitve. Vendar je še naprej izdajala evropske naloge za prijetje drugim državam članicam¹⁹.

S temi dogodki se je začelo novo obdobje pravne negotovosti. S sklicevanjem na načelo vzajemnosti dve državi članici (ES in HU) v tem obdobju nista hoteli priznavati evropskih nalogov za prijetje, ki jih je še naprej izdajala Nemčija. Španija in Madžarska sta menili, da Nemčija, ki ni več ravnala v skladu z načeli vzajemnega zaupanja, od drugih držav članic ne bi smela zahtevati, da sprejemajo njene zahteve za predajo oseb, ki niso njeni državljani. Teh težav je bilo konec 2. avgusta 2006, ko je začel veljati nov zakon o prenosu, ki je bil sprejet 20. julija 2006.

V primeru Cipra je vrhovno sodišče potrdilo, da je predaja Ciprčanov protiustavna in s tem, kot na Poljskem, vlado prisililo k reviziji ustave, ki je začela veljati 28. julija 2006²⁰. Tako spremenjeni novi člen 11 je možnost predaje državljanov Cipra časovno omejil, saj za kazniva dejanja, storjena pred pristopom Cipra k Evropski uniji 1. maja 2004, predaja ni mogoča. Spremenjena ustava poleg tega omogoča izročitev državljanov Cipra za po reviziji storjena kazniva dejanja na podlagi mednarodnih konvencij, ki jih je ratificiral Ciper.

Treba je omeniti tudi zanimivost, da so v nasprotju z zgoraj navedenim v več drugih državah članicah vrhovna sodišča potrdila nacionalne določbe in dovoljujejo predajo lastnih državljanov (CZ²¹, EL, PT itd). Ustavno sodišče Češke se je glede tega zavzelo za pravilen prenos Okvirnega sklepa. V svojem sklepu z dne 3. maja 2006 je ustavno sodišče zavrnilo preklic zakona o prenosu v zvezi z evropskim nalogom za prijetje in pri tem opozorilo, da si morajo države članice Evropske unije medsebojno zaupati glede sodnih sistemov, tudi na področju kazenskega prava, in da morajo češki državljani, ki so evropski državljani, prevzeti obveznosti, tako kot uživajo

¹⁷ Sklep poljskega ustavnega sodišča P 1/05 z dne 27. aprila 2005, objavljen v uradni zbirki sklepov ustavnega sodišča (Orzecznictwie Trybunalu Konstytucyjnego. Zbiór urzędowy) 2005 ser. A št. 4, točka 42.

¹⁸ Členi 607p, 607t, 607w poljskega zakonika o kazenskem postopku.

¹⁹ Sklep nemškega ustavnega sodišča z dne 18. julija 2005, BvR 2236/04, na razpolago tudi v 58 NJW (Neue Juristische Wochenschrift) 2289 (2005).

²⁰ Sklep ciprskega vrhovnega sodišča z dne 7. novembra 2005, Ap. št. 294/2005 (na voljo je tudi povzetek v angleškem jeziku: dokument Sveta št. 14285/05 z dne 11. novembra 2005).

²¹ Sklep ustavnega sodišča z dne 3. maja 2006, 434/2006 Sb.

pravice, ki jim jih daje ta status. Zato začasna predaja češkega državljana za sojenje ali prestajanje kazni ni v nasprotju s češko ustavo, katere razlaga ne sme biti ovira za pravilen prenos norme evropskega prava.

Na splošno to poudarja, kako zelo pomembno mora biti za države članice, da uskladijo svoj pravni red, da bi omogočile prenos okvirnih sklepov. Nenazadnje je treba upoštevati mnenje Sodišča evropskih skupnosti, ki ga je arbitražno sodišče Belgije v predhodnem odločanju prosilo za mnenje na podlagi člena 35 Pogodbe EU.

V tej zadevi se je neprofitna organizacija *Advocaten voor de Wereld* pritožila na arbitražno sodišče Belgije glede zakona z dne 19. decembra 2003²², s katerim je bil v Belgiji prenesen Okvirni sklep, pri čemer se je sklicevala na njegovo nezdružljivost s členoma 10 in 11 belgijske ustave. Ustavno sodišče je prekinilo postopek in sklenilo na Sodišče evropskih skupnosti v predhodno odločanje predložiti dve vprašanji, prvo glede združljivosti Okvirnega sklepa s členom 34(2)(b) Pogodbe EU, v skladu s katerim se okvirni sklepi lahko sprejemajo le, če je njihov cilj zbliževanje zakonov in predpisov držav članic, ter drugo v zvezi s skladnostjo odprave obveznega ugotavljanja dvojne kaznivosti s členom 6(2) Pogodbe EU, natančneje z načelom zakonitosti na kazenskem področju ter z načelom enakosti in nediskriminacije, ki ju zagotavlja ta določba.

Generalni pravobranilec Colomer je v svojih sklepnih predlogih navedel, da ta okvirni sklep ni v nasprotju s členom 34(2)(b) in členom 2(2) ter ne krši ne načela zakonitosti na kazenskem področju ne načela enakosti in nediskriminacije. Sodišče je v svoji sodbi²³ privzelo mnenje generalnega pravobranilca in zavrnilo vsa sredstva, na katera se je sklicevalo združenje *Advocaten voor de Wereld*.

Rezultati sistema predaje, vzpostavljenega z Okvirnim sklepom, so od takrat zelo pozitivni.

2.2. Zelo pozitivni rezultati prenosa

2.2.1. Novi izvedbeni ukrepi, ki so jih države članice sporočile od leta 2005

Novi nacionalni zakonodajni izvedbeni ukrepi, ki so jih sprejele države članice, so omogočili zlasti jasnejšo opredelitev pravne podlage, ki na nacionalni ravni omogoča:

- nadaljevanje prestajanja kazni zahtevane osebe (člen 4(6)/BE)²⁴;
- začasno prijetje osebe na podlagi opozorila Interpola, ki ga je vložila država članica, ki še ni vključena v schengenski informacijski sistem (člen 9(3)/NL, SE, PL)²⁵;
- „akcesorno predajo“ (za kazniva dejanja, ki ne spadajo na področje Okvirnega sklepa) (HU)²⁶.

²² *Moniteur belge* z dne 22. decembra 2003, druga izdaja, str. 60075.

²³ Sodba Sodišča z dne 3. maja 2007, C-303/05, še ni objavljena v Zbirki odločb.

²⁴ § 2.2.1 prvega poročila.

²⁵ § 2.2.2 prvega poročila.

²⁶ Člen 2 Evropske konvencije Sveta Evrope o izročitvi z dne 13. decembra 1957.

Ti ukrepi so odgovor na potrebe, ki so bile navedene že v prvem poročilu in potrjene v praksi. Države članice, v katerih teh možnosti še ni, bi jih morale obravnavati kot dobro prakso.

Poleg tega je treba opozoriti, da:

- je Češka spremenila svoj zakon o prenosu, da bi imel evropski nalog za prijetje celoten retroaktivni učinek²⁷. Ta predlog spremembe je začel veljati 1. julija 2006. Kot je navedeno zgoraj, še vedno obstaja omejitev za češke državljane. Dejansko se nalog za prijetje ne more uporabiti za kazniva dejanja, ki so jih storili češki državljani pred 1. novembrom 2004;
- Nemčija je 20. julija 2006 sprejela nov zakon o prenosu, ki je začel veljati 2. avgusta 2006 in omogoča uskladitev z navedenim sklepom ustavnega sodišča. Člen 80 novega nemškega zakona pri razlagi v skladu s sklepom ustavnega sodišča kljub temu predvideva, da se v „mešanih“ primerih, za katere ni jasne nacionalne ali tuje reference, preveri dvojna kaznivost ter uravnoteži učinkovitost pregona z resnostjo domnevnega kaznivega dejanja, kar se zdi v nasprotju z Okvirnim sklepom;
- Malta je sprejela nov zakon, ki spreminja malteški zakon o prenosu v zvezi z evropskim nalogom za prijetje, ki je začel veljati 19. septembra 2006.

Po prvem poročilu Komisije, je Slovenija izjavila, da namerava, kot je to storila Češka, dopolniti svojo zakonodajo, da bo imel evropski nalog za prijetje poln učinek. Do 1. junija 2007 ta sprememba še ni bila izvedena.

2.2.2. *Pripombe in nove informacije, pridobljene po prvem ocenjevanju*

Večina držav članic se je pisno odzvala na prvo poročilo Komisije. Zaradi njihovih pripomb, ki jih je objavil Svet²⁸, so službe Komisije natančno pregledale dokument, ki je priložen temu poročilu. Pri več kot polovici pripomb gre za podatke, ki bi jih morale države članice prvotno posredovati Komisiji na podlagi člena 34 Okvirnega sklepa, četrtnina pripomb se nanaša na dejanske napake ali napake v razlagi prvega poročila, ostalo pa so mnenja, s katerimi se Komisija ne more strinjati, ali preproste pripombe.

Ob upoštevanju teh pripomb ter pri nespremenjenih splošnih ugotovitvah revidiranega prvega poročila Komisije so rezultati prenosa boljši, vendar je treba prizadevanja za usklajenost z Okvirnim sklepom nadaljevati.

2.2.3. *Prizadevanja, ki jih je treba nadaljevati*

Kljub izboljšavam, ki so jih od leta 2005 k na splošno zadovoljivemu prenosu Okvirnega sklepa prispevale države članice, so se glavne pomanjkljivosti, na katere je Komisija opozorila v svojem prejšnjem poročilu, v celoti ohranile.

²⁷ § 2.2.1 prvega poročila.

²⁸ http://ue.eu.int/cms3_Applications/applications/PolJu/details.asp?lang=SL&cmsid=545&id=66

Obžalovanja vredno je dejstvo, da je poleg navedenih težav s časovnimi omejitvami pri uporabi evropskega naloga za prijetje (CZ in PL za svoje državljane, LU, SI) ter s predajo lastnih državljanov (CY), treba še vedno opozoriti na naslednje nepravilnosti pri prenosu:

- sprememba najnižjega praga zahtevanih kazni (člen 2 / NL, AT, PL in členi 4(7)(b) / UK);
- ponovna vzpostavitev ugotavljanja dvojne kaznivosti za celoten seznam 32 kategorij kaznivih dejanj (člen 2 / IT) ali le za eno kategorijo (BE, SI²⁹, UK – če je del kaznivega dejanja storjen na nacionalnem ozemlju, PL sistematično za svoje državljane);
- določitev izvršitvenega organa za pristojni pravosodni organ za vse vidike (člen 6 / DK) ali nekatere vidike (DE, EE, LV, LT);
- centralnim organom zaupana pooblastila o odločanju, ki presegajo preprosto vlogo olajševanja, ki jim jo omogoča Okvirni sklep (člen 7 / EE, IE, CY);
- sprememba razlogov za obvezno neizvršitev (člen 3(1) / DK, IE in člen 3(2) / IE) ali celo uvedba razlogov za zavrnitev, ki presegajo Okvirni sklep (člen 1(3) / EL, IE, IT, CY, PL) oziroma jih slednji ne predvideva, kot so na primer razlogi, ki izhajajo iz uporabe pogodb ali konvencij, ki jih Okvirni sklep posebej ne izključuje (člen 3 / NL, UK). Novi malteški zakon, ki spreminja zakon o prenosu evropskega naloga za prijetje, je sicer izločil nekatere razloge za zavrnitev, kot so na primer razlogi, ki izhajajo iz nepravilnih in prisilnih okoliščin iz člena 16(2) nacionalnega zakona;
- zahteve za dodatne pogoje (člen 5(1) / MT, UK in člen 5(3) / NL, IT), navedbe ali dokazila, ki jih obrazec ne predvideva (člen 8(1) / CZ, IT, MT). Glede Češke je bila Komisija obveščena, da okrožnica Ministrstva za pravosodje z dne 19. maja 2006 predvideva, da se bo za izdajo evropskega naloga za prijetje uporabljal obrazec iz Okvirnega sklepa. Okrožnica je na Češkem veljaven zakonodajni instrument. Poleg tega zahteva za dodatne informacije obvezuje le češke pravosodne organe, ko delujejo v vlogi odreditvenega organa. V praksi nekatere države (UK, IE) skoraj sistematično zahtevajo dodatne informacije ali celo ponovno izdajo naloga za prijetje, kar povzroča težave nekaterim državam, ki jim zakonodaja tega ne dovoljuje, in kar znatno podaljša postopke;
- pri predaji lastnih državljanov: uvedba časovne omejitve (člen 4(6) / CZ in PL za svoje državljane), ponovna uvedba ugotavljanja dvojne kaznivosti (člen 5(3) / NL, PL) in sprememba kazni, naložene v drugi državi članici (CZ, NL, PL);
- postopkovna netočnost pri pridobitvi privolitve zahtevane osebe (člen 13 / DK in člen 14 / DK);
- različne prakse na področju „akcesorne predaje“ (primeri, ko se evropski nalog za prijetje ne nanaša le na kaznivo dejanje, navedeno v Okvirnem sklepu, ampak tudi

²⁹

Slovenija je predvidela osnutek zakona za leto 2007.

na druga kazniva dejanja, ki ne spadajo na področje uporabe Okvirnega sklepa), ker v Okvirnem sklepu ni nobene posebne določbe (člen 16). Takšna predaja je možna vsaj v devetih državah članicah (DK, DE, EE, ES, FI, LV, LT, AT, SE). V Franciji o tej možnosti odloča sodnik, saj zakon takih primerov ne obravnava;

- dejstvo, da najdaljši rok za odločitev višjih sodnih organov ni opredeljen (člen 17 / CZ, MT, PT, SK, UK) ali da najdaljši rok presega normo 60 dni (BE) oziroma prag 90 dni pri kasacijski pritožbi (FR, IT).

3. SKLEPNA UGOTOVITEV

To poročilo potrjuje splošne ugotovitve iz leta 2004. Kljub začetni zamudi do 16 mesecev (IT) in zapletom zaradi težav v zvezi z ustavnostjo pri vsaj dveh državah članicah (DE v delu leta 2005 in leta 2006, CY) je bilo izvajanje Okvirnega sklepa uspešno. Evropski nalog za prijetje je pripravljen za uporabo v vseh državah članicah, vključno z Bolgarijo in Romunijo, od 1. januarja 2007. Njegov pozitiven vpliv je vsak dan očitnejši, kar zadeva sodni nadzor, učinkovitost in hitrost, pri čemer so temeljne pravice spoštovane.

Čeprav so se leta 2005 jasno pokazale nekatere izboljšave pri prenosu, so zaenkrat ti popravki zgolj obrobni. Seznam držav članic, ki morajo vložiti še precej truda za popolno usklajitev z Okvirnim sklepom (zlasti CZ, DK, EE, IE, IT, CY, LU, MT, NL, PL, SI, UK), ostaja dolg.

Zaradi svoje narave ta ocena ne posega v naknadno poglobljeno analizo prakse. Zato Komisija kot dopolnitev temu polno sodeluje tudi pri izvajanju medsebojnega ocenjevanja, ki se nanaša na uporabo evropskega naloga za prijetje, ter želi v tem poročilu in v prilogi, ki ga spremlja, poudariti praktične vidike izvajanja Okvirnega sklepa v 27 državah članicah.